

# РЕШЕНИЕ

№ 6471

гр. София, 30.11.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав, в**  
публично заседание на 07.11.2012 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова**

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6483** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от АПК във вр. с чл. 215 от ЗУТ.

Образувано е по жалба на П. П. К. от [населено място] срещу заповед № ДК – 02 – ЮЗР – 137/12.04.2012г на вид. началник РДНСК Югозападен район. Единственото възражение в жалбата е, че К. не е получил чрез връчване пълния текст на оспорената заповед, поради което му било нарушеното правото на защита с оглед на факта, че не знае срещу какво да се защитава.

Към жалбата е приложено копие от обжалваната заповед, връчена на К.. От текста на заповедта е видно, че липсва диспозитива по т. 1 .

В съдебно заседание на 03.10.2012г жалбоподателят К., редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Съдът е констатирал, че по делото към преписката е приложен пълния текст на обжалвания акт – л. 15 по делото, като е разпоредил копие от тази заповед да се връчи на жалбоподателя с указания за възможност за възражение в 14-дневен срок от получаване на текста на заповедта в пълнота. Копието е получено на 24.10.2012г от пълномощник на жалбоподателя, като до датата на следващото съдебно заседание – 07.11.2012г, жалбоподателят не е представил становище по същата. Изрично съдът е указал на жалбоподателя, че следва да заяви: оспорва ли фактическите констатации по връчения административен акт; кои фактически констатации оспорва; какви доказателствени искания прави в тази насока. Съдът е указал на жалбоподателя, че съставеният констативен акт № С 6 – 78/08.03.2012г има доказателствена стойност за

отразените в него констатации, поради което при неоспорване на фактическите констатации от страна на жалбоподателя и при неангажиране на доказателства за оборване на същите, съдът ще приеме фактите по делото така, както са отразени в оспорвания акт, издаден въз основа на констативния акт. Въпреки изричните указания на съда, жалбоподателят не представя становище, от което да е видно, че оспорва фактическите констатации по съставения констативен акт.

Ответникът по жалбата, началник РДНСК Югозападен район не изпраща представител.

СГП, уведомена с писмо, не прави искане за конституиране като страна в производството по делото и не изпраща представител.

АССГ, в настоящия състав, при извършена служебна проверка за допустимост на оспорването, приема жалбата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Предмет на оспорване в настоящото производство е заповед № ДК – 02 – ЮЗР – 137/12.04.2012г на вид. началник РДНСК Югозападен район, с която на основание чл. 225 ал.1 във вр. с чл. 222 ал.1 т.10 от ЗУТ и правомощията, предоставени със заповеди №№ РД – 13 – 297/14.12.2011г; РД – 13 – 281/05.12.2011г на началник ДНСК, е наредено премахване на незаконен строеж „К. метална козирка с поликарбонат над гараж № 11”, находящ се в УПИ I , кв. 4, м.[жк]по плана на [населено място], с административен адрес: [населено място], район М. – СО, [жилищен адрес] извършен от П. П. К. , живущ в [населено място], [жк], [жилищен адрес]0. На л. 15 по делото е представено заверено копие от оспорвания акт в цялост. На л. 6 и л.9 от делото са представени също копия от оспорения акт, от които обаче е видно, че липсва част от текста, касаещ диспозитива по т. 1 от заповедта. Такъв екземпляр е връчен на жалбоподателя К. на 21.05.2012г , като жалбата срещу тази заповед е входирана в ДНСК на 01.06.2012г. Предвид горното съдът приема, че е спазен 14-дневния преклузивен срок за оспорване съгласно чл. 215 от ЗУТ. П. К. е адресат на акта и като такъв е активно процесуално легитимиран да го оспорва. АССГ е компетентният административен съд по местонахождението на недвижимия имот да извърши проверка за законосъобразност на обжалваната заповед.

След анализ на събраните по делото доказателства, съдът приема за установена следната обстановка от фактическа и правна страна:

На л. 8 по делото е представено копие от нотариален акт№ 88, том LLXXXX, дело №7169 от 1996 г. , съгласно който П. П. К. е собственик на апартамент №30, находящ се в ж.к. М.-2. [жилищен адрес] и гараж № 11 в партерния етаж на същия блок, над вратата на който е изградена конзолна метална козирка.

На 08.03.2012г е извършена проверка на строеж: конзолна метална козирка, покрита с поликарбонатни плоскости върху дъговидни ферми, поставена над вратата на гараж №11, закрепена към фасадата на блок 250: с размери: 3.30 м/2.80 м: поставена на височина от 0.35м до 2.20 м от терена. Проверката е извършена от инспектори при РДНСК Югозападен район в присъствието на П. К.. За проверката е съставен констативен акт № С 6 – 78/08.03.2012г, подписан от извършителя на строежа и от проверяващите инспектори. Съгласно текста на констативния акт, строежът е извършен през февруари 2006г. След извършване на строежа е издадено разрешение за строеж №51/12.05.2006 г. – л. 31 по делото, за „Монтаж на поликарбонатна козирка с метална носеща конструкция над гараж №11 на бл.250.

УПИ 1. кв.4.[жк]от главния архитект на район "М.", на името на П. П. К.. Със заповед №ДК-04-75/01.08.2006 г. – л. 30 по делото, издадена от Началника на Столична РДНСК разрешението за строеж е отменено. Заповедта е обжалвана пред Софийски градски съд, където е образувано административно дело № 4137/2006 г. С решение от 29.10.2010 г. на СГС, влязло в сила на 24.11.2010 г., е отхвърлена жалбата на П. П. К. срещу заповед №ДК-04-75/01.08.2006 г. , с която се отменя издаденото разрешение за строеж. Видно от констативен акт №С6-78/08.03.2012 г. , от заповед № ДК – 04 – 75/01.08.2006г и от мотивите на решението на СГС, строежът е извършен преди да бъдат одобрени строителните книжа и да бъде издадено разрешение за строеж, в нарушение на чл. 148. ал. 7 от ЗУТ.

Констативният акт е връчен лично на извършителя П. П. К.. С констативния акт възложителят е уведомен за образуваното административно производство по реда на чл. 225. ал. 3 ЗУТ - за премахване на незаконния строеж.

В РО НСК С. е постъпила молба вх. №С6-78-03-417/19.03.2012 г. от П. П. К. – л. 16 по делото. В нея К. твърди, че ще премахне доброволно козирката и моли да бъде удължен срока за премахване с два месеца, предвид неговото заболяване. Към молбата си прилага направление за хоспитализация.

Въз основа на съставения констативен акт и събраните по преписката доказателства , вид началник РДНСК Югозападен район издава заповед № ДК – 02 – ЮЗР – 137/12.04.2012г, с която е разпоредено премахване от П. К. на незаконен строеж конзолна метална козирка, покрита с поликарбонатни плоскости върху дъговидни ферми, поставена над вратата на гараж №11, закрепена към фасадата на блок 250: с размери: 3.30 м/2.80 м: поставена на височина от 0.35м до 2.20 м от терена. Заповедта е издадена на основание чл. 225 ал.1 във вр. с чл. 222 ал.1 т.10 от ЗУТ и правомощията, предоставени със заповеди №№ РД – 13 – 297/14.12.2011г; РД – 13 – 281/05.12.2011г на началник ДНСК.

По делото не е изслушвана техническа експертиза, тъй като въпреки дадените от съда подробни указания за доказателствената стойност на констатациите в констативния акт и предоставеното право на оспорване, К. не е оспорил същите. В протоколно определение от 03.10.2012г съдът изрично е указал на жалбоподателя, че надлежно съставения констативен акт има доказателствена стойност за констатациите, отразени в него и при неоспорването им, съдът ще приеме фактите за доказани, така както са изписани в нарочно съставения констативен акт.

АССГ в настоящия състав, не приема възражението на К., касаещо нарушеното му право на защита, доколкото на същия е връчено копие от оспорваната заповед, в което липсва т.1 от диспозитива на заповедта. Според съда се касае за печат на текста, при който част от него - между двете страници - не е отпечатан. К. е упражнил правото си на защита срещу оспорения административен акт чрез входящата в АССГ жалба. Съдът изрично е връчил на К. пълния текст на обжалваната заповед с указаното разпределение на тежестта на доказване. Указал е възможността за оспорване на фактическите констатации в съставения констативен акт. К. не е оспорил същите , като не прави искане за събиране на доказателства, чрез които да обори фактическите констатации в съставения констативен акт. Последният има характер на официален удостоверителен документ, съставен от длъжностни лица в кръга на тяхната компетентност, които са констатирали и удостоверили факти в акт, който има доказателствена стойност за удостоверените в акт факти.

Предвид така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи от

правна страна:

При извършена служебна проверка за валидност на обжалвания акт, съдът приема, че същият не е нищожен. Издаден е във валидна писмена форма, изведен през деловодната система на администрацията при ответника; от външна страна съдържа законово изискуемите реквизи на административен акт. Съгласно разпоредбата на чл. 222 ал.1 т.10 от ЗУТ началникът на ДНСК има правомощие да издава заповеди за премахване на незаконни строежи. Чл. 222 ал.1 от ЗУТ дава възможност по закон началник ДНСК да делегира свои правомощия /вкл. и такива по издаване на заповеди за премахване на незаконни строежи/ на други длъжностни лица. В оспорваната заповед е изписано, че вид началник РДНСК Югозападен район я издава на основание заповеди №№ РД – 13 – 297/14.12.2011г; РД – 13 – 281/05.12.2011г на началник ДНСК. Същите са приложени като доказателства по делото на л. 40 и л. 41. Тази от 14.12.2011г делегира правомощия на началник ДНСК на началниците на регионалните дирекции на строителен контрол да издават заповеди за премахване на незаконни строежи - правомощия по чл. 222 ал.1 т.10 и чл. 225 ал.1 от ЗУТ. С втората от 05.12.2011г началник ДНСК нарежда на инж. П. Т. - началник отдел КК, РДНСК, Югозападен район, да съвместява и поема задълженията и на Началник РДНСК Югозападен район при ДНСК считано от 05.12.2011г до назначаване на титуляр, но за не-повече от шест месеца. Процесната заповед е подписана от инж. П. Т. на 12.04.2012г в срока по горната заповед, в качеството му на временно изпълняващ длъжността началник РДНСК Югозападен район.

При извършена служебна проверка за издаване на оспорваната заповед при спазване на процедурата по ЗУТ, АССГ в настоящия състав приема, че заповедта, предмет на контрол в настоящото производство, е издадена при спазване на процедурата по издаването ѝ:

Съгласно разпоредбата на чл. 225 ал.3 от ЗУТ , в редакцията му към датата на извършване на проверката, заповедта по ал. 1 се издава въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица на Дирекцията за национален строителен контрол. Актът се връчва на заинтересуваните лица, които могат да подадат възражения в 7-дневен срок. В конкретната хипотеза тази разпоредба е спазена.

Административният орган преди издаване на оспорвания акт е събрал достатъчно доказателства, които обосновават изводите от фактическа и правна страна.

При извършена служебна проверка, съдът приема, че заповедта е издадена и при правилно приложение на материалния закон: В хода на съдебното производство не се оспорват фактическите констатации по съставения констативен акт и не се ангажират доказателства, чрез които да се оборват фактическите констатации в съставения констативен акт, на основание на който е издадена оспорваната заповед.

Съгласно разпоредбата на пар.5 т. 38 от ДР на ЗУТ /в редакцията му към датата на издаване на оспорваната заповед/ "строежи" са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства с и без промяна на предназначението. Съгласно разпоредбата на чл. 148 ал.1от ЗУТ: Строежи могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон.

В конкретната хипотеза е представено разрешение за строеж, изписано и в съставения констативен акт и в обжалваната заповед. Същото обаче е отменено с влязла в сила заповед на началник СРДНСК, поради нарушение на чл. 148 ал.7 от

ЗУТ.

Безспорно се касае за незаконен строеж по смисъла на чл. 225 ал.2 т.2 от ЗУТ, подлежащ на премахване по реда на чл. 225 от ЗУТ. На основание горните правни норми е издаден и оспорения административен акт, при пълно съответствие между изписани факти и правна квалификация. Фактите се доказват от събраните по преписката доказателства и обосновават законосъобразния извод за наличие на незаконен строеж по смисъла на чл. 225 ал.2 т.2 от ЗУТ.

По отношение на приложението на пар. 16 от ПР на ЗУТ, съдът констатира, че с оглед годината на извършване на строежа – м. 02 . 2006г , същата разпоредба не е приложима. Годината на извършване на строежа не се оспорва от жалбоподателя и не се ангажират доказателства за оборването. Същата е удостоверена в съставения констативен акт, въз основа на който е издадена обжалваната заповед. По отношение приложението на пар. 127 от ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за изменение и допълнение на [Закона за устройство на територията](#) (ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.11.2012 г.), АССГ приема, че и същият е неприложим предвид годината на построяване на процесния строеж.

Предвид горното, АССГ в настоящия състав приема, че оспореният акт е и законосъобразен като постановен при спазване на процедурата за издаването му и правилно приложение на материалния закон.

Предвид разпоредбата на чл. 215 ал.7 от ЗУТ, решението на АССГ не подлежи на обжалване пред ВАС на РБългария предвид факта, че се касае за шеста категория строеж.

Жалбата срещу административния акт следва да бъде отхвърлена като неоснователна, поради което и на основание чл. 172 ал.2 от АПК, АССГ в настоящия състав

### Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на П. П. К. от [населено място] срещу заповед № ДК – 02 – ЮЗР – 137/12.04.2012г на вид.началник РДНСК Югозападен район.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото за сведение.

Съдия: .....